

РЕШЕНИЕ

№ 13179

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 24.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **469** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на М. А. А. – гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН], срещу решение № 202-Х от 09.12.2025г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.
Жалбоподателят иска отмяна на решението. Твърди, че то е незаконосъобразно, прието в противоречие с материалния закон, съществено нарушение на административно-производствените правила и с пренебрегване на многобройни нови обстоятелства, изложени подробно в подадената последваща молба. Твърди, че ответникът – Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците макар да е счел, че не следва да допуска молбата до производство до международна закрила, е разгледал същата по същество и то едностранно и непълно – само въз основа на фактите от доклада си. Излага доводи, че ответникът е иззел компетентността на Председателя на ДАБ и е отнел възможността и лишил кандидата за международна закрила от участие в същинско производство и разглеждането на спора пред две съдебни инстанции, като е разгледал молбата по същество, но не я допуснал до производство до международна закрила. Счита, че с последващата молба подробно са изложени настъпили нови обстоятелства след постановяване на предходното решение, които обуславят необходимостта от разглеждане на молбата по същество. Административният орган не е анализирал нито едно от обстоятелствата, въпреки че са подробно аргументирани и документирани с доказателства. Твърди, че решението е мотивирано с формални, шаблонни мотиви, които не отговарят на

съдържанието на подадената молба. Не е приложена актуалната съдебна практика на АССГ, която постановява, че при наличието на фундаментални промени в държавата на произход, органът е длъжен да разгледа последващата молба по същество. Счита, че в момента завръщането в С. не е безопасно и би застрашило здравето и живота му като цивилно лице. Административният орган е следвало да обсъди актуалните данни за страната по произход.

В о.с.з. проведено на 24.02.2026г. жалбоподателя – лично и чрез адв. Б., моли решението за бъде отменено. Излага съображения, сходни с тези в жалбата. Жалбоподателят заявява, че новото правителство го издирва, защото смятат че е лоялен към кюрдите, което не е така. Посочва, че къщата му е разрушена и всички негови роднини са избягали от С..

В представени писмени бележки твърди, че въпреки твърденията на ДАБ е видно и ясно, че интервюто и фактите основа на решението на първия отказ са били на база остаряла информация. В повечето заседания ДАБ твърдят, че са наясно с тези факти. Те знаят че има масови убийства от началото на 2025 година. Знаят че военните действия продължават и до края на месец януари 2026г. Позовава се на списък от статии, които показват продължаващите действия, тип гражданска война. Административният орган не е мотивирал акта си, тъй като не е извършил действителна преценка спрямо доказателствата, представени от Жалбоподателя и напълно е игнорирал твърденията, както в собствените си справки, така и изложените от CNN, Euronews, Politico, Сирийска мрежа за човешки права, У., HRW – Н. R. Watch, ACCORD, GPC, BAMF, A. (EUAА), ВКБООН — Върховен комисар на ООН, Справка за положението в С., Доклад на А. И., Справка за положението в С. —област Х.; Статия от официална медия — „Как жителите на Д. Ез 3. избягват задължителната военна служба“, Справка за положението в С. - област Х., С. от падането на режима на Ал А. до април месец 2025 г., Справка от Д. Ез 3. юни 2025 Статия за Р. Ответникът по жалбата - Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците, я оспорва и моли съда да я отхвърли. Правилно е преценено, че не са налице предпоставките за допускане на последваща молба.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка:

Началото на разглежданото производство е поставено с молба от 19.11.2025г. Процесната последваща молба молителят обосновава с обстановката в С..

Установява се, че жалбоподателят е [дата на раждане] в С., [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни се установяват въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Молбата е приета за последваща по смисъла на §1, т. 6 ДР на ЗУБ.

Към нея молба са приложени Статия от официална сирийска медийна мрежа "Sham N. N.", Справка за положението в С., Доклад на "А. И.", Справка за областта Д. А., Позиция и указания на ВКБООН, Статия и Доклад на У..

С обжалваното в настоящото производство решение на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказано допускането на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

Административният орган е обсъдил всички твърдения за настъпване на нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход. Приел е, че чужденецът не посочва заплахата за своя живот и здраве, свързана с негови конкретни лични обстоятелства, като раса, религия, етнос, политическо мнение или социална група. Посочил е, че молителят не е изложил нито в основното производство за предоставяне на международна закрила, нито в настоящото

такова, че принадлежността му към конкретна, религиозна, етническа, политическа или социална група в С. е довела или би довела до конкретна заплаха, както от страна на бившата, така и от страна на новата власт в С. или от някоя групировка, на която държавата не може или не желае да противодейства. Административният орган е направил заключение, че личното му и обществено положение не предполагат включването му в рисковата група, чиято дейност би го поставила в неблагоприятна позиция на фона на развиващите се там конфликти.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на закона. Съгласно чл. 76а ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът:.....4. е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход;

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

Жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановено е едно предходно, влязло в сила решение.

На следващо място, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 76а ЗУБ, вр. чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, за да се приеме, че молбата е недопустима. Видно от твърденията за настъпване на нови обстоятелства се установява, че не отразява цялостната обстановка в С., за която следва да се посочи, че е непрекъснато променяща се и следва да се прецени към датата на приключване на устните състезания /24.02.2026 г./, на основание чл. 142, ал. 2 АПК.

До този извод се стига при съпоставка на събраните в административното производство доказателства и актуалната обстановка, както и от новопредставените справки за С. - № МД-02-47/11.02.2026 г.; № МД-02-52/17.02.2026г.; № МД-02-56/18.02.2026г. и извадки от сайтове относно ситуацията в С. от 19.02.2026г.

От изложеното в справките се установява, че има данни за инциденти във връзка със сигурността в С., но няма данни, че насилието в тази държава е безогледно и повсеместно на цялата територията на страната, респективно достигнало такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност.

В тях е описано положението със завърналите се бежанци в С.. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 12 декември 2025 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. Предоставянето на парична помощ за

завърналите се сирийски бежанци продължава, като 36 350 домакинства (116 675 души) са получили субсидии за завръщане, които да им позволят да покрият непосредствените си потребности.

В изявление от 17 ноември 2025 г. М. валутен фонд (М.) обявява интензивния си ангажимент за възстановяване на сирийската икономика. Служители на М. вече са посещавали Д., но не са предложили пряка финансова помощ. Според изявлението, средата за потребление и инвестиции се подобрява при новото правителство и страната постепенно се интегрира обратно в регионалната и световната икономика, тъй като международните санкции са отменени, а повече от милион бежанци вече са се завърнали в С..

Ръководителят на Службата за статистика и планиране в Изпълнителния съвет на региона Д. ал 3. потвърждава ангажимента на Съвета за изпълнение на всички проекти, очертани във фискалния бюджет за 2025 г. Бюджетът има основна цел да подобри качеството на живот на жителите на Д. ал 3. чрез предоставяне на основни услуги, укрепване на общественото здраве и подкрепа на икономическото развитие.

Според оценки на ВКБООН, към 12 юни 2025 г. в провинция Д. ал 3. са пребивавали 192 946 вътрешно разселени лица и 46 557 души, които са се завърнали на територията на провинцията от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024 г. насам. ВКБООН допълнително изчислява, че към 15 май 2025 г. общо 40 105 завърнали се от чужбина лица от началото на 2024 г. живеят в провинция Д. ал 3., като по-голямата част (24 951 души) са се завърнали в окръг Д. ал 3., следван от Ал М. (12 061 души). Считано от 8 декември 2024 г. насам, 14 131 души са се завърнали в провинция Д. ал 3. от чужбина.

Приетите по делото справки са изготвени в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището (бивше наименование Европейска служба за подкрепа в областта на убежището) за изготвяне на информация за страните на произход“. Те следва да се кредитират. Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно посочените справки са изготвени от компетентен орган и в кръга на правомощията му. Справките представляват официални писмени свидетелстващи документи, удостоверяващи, че лицето, което е издало справките, при извършваната от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в тях. Представените от жалбоподателя статии не съдържат данни, които конкретно да засягат молителят М. А. А.. Същите несъмнено носят информация за отделни насилствени действия или затруднения относно придвижването, сигурността или здравеопазването в страната, категорично не може да обоснове извод за повсеместно и неугледно насилие над мирното население, още повече в частност спрямо жалбоподателя.

Относно опасенията на чужденеца да бъде мобилизиран, от съществено значение е информацията в приобщената към административната преписка справка, видно от която, администрацията на С. е премахнала задължителната военна служба, освен в случаите на национално военно положение, като от февруари 2025 г. се разчита на доброволно набиране на войници.

Ето защо следва да се споделят изводите на административния орган, че жалбоподателят не би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От справката не се установява в С. да съществува безогледно (безразборно) насилие. Не се установява то да достига до толкова високо ниво и съответно да се изисква по – ниско ниво на отделни елементи, за да се констатират съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си на произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в

тежки заплахи срещу живота или личността му по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респ. чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС.

Не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (С.) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 и тълкувателно решение на Съда на ЕС от 30 януари 2014 г. по дело С – 285 / 12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС, които се преценяват във връзка с прилагането единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Последната разпоредба гласи, че хуманитарен статут може да се предостави, ако съществуват тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Според мотивите на решението на Съда на Европейските общности (С.) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Обоснован е изводът на административния орган, че не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно.

Неотнормирани са данните за спорадични актове на насилие на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Ситуацията в С., вкл. и тази към датата на приключване на устните състезания вече не може да се определи като такава, че да води до опасност от тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

От обсъдените данни, както и ноторно известните такива на съда за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на общественно-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С.. Няма никакви данни, че лицето, ако се завърне в С., ще пострада. Точно обратното от справките е видно, че има значително завръщане на сирийци в С., прави се опит за нормализиране на обстановката в страната.

Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в бъдеще е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Предвид горното не се установява да е налице реална опасност от тежки посегателства спрямо жалбоподателя, следствие на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход /чл. 9, ал. 3 ЗУБ/. В този смисъл и Решение по адм. дело № 10324/2024 г. на ВАС, Трето отделение.

Не са налице предпоставките за такъв статут и по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, доколкото жалбоподателят не заявява член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. Личните, респ. икономическите мотиви на жалбоподателят да остане в България не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

Предвид изложеното съдът намира, че не се установяват нито нови обстоятелства, нито е налице изискването тези нови обстоятелства да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя в държавата му по произход.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. А. – гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН] срещу решение № 202-Х от 09.12.2025г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.
Решението НЕ подлежи на обжалване.